

Преюдициален въпрос

Следва ли да се смята, че произходът на дадена стока не е установен, ако е издаден сертификат за движение за част от тази стока съгласно член 20 от Протокол № 4 относно определеното на понятието „стоки с произход“ и методите за административно сътрудничество в редакцията след Решение № 1/2006 на Съвета за асоцииране между ЕС и Египет от 17 февруари 2006 г. ⁽¹⁾, независимо че не са били изпълнени предвидените в тази разпоредба изисквания, тъй като към момента на издаване на сертификата за движение за част от стоката последната не е била под контрола на органа, издал сертификата?

⁽¹⁾ ОВ L 73, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Cour administrative d'appel de Paris (Франция) на 10 декември 2012 г. — Société Reggiani SpA Illuminazione/Ministre de l'Économie et des Finances

(Дело C-618/12)

(2013/C 101/19)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative d'appel de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: дружество «Reggiani SpA Illuminazione»

Ответник: Ministre de l'Économie et des Finances

Преюдициален въпрос

Член 2 от [...] Директива [79/1072/ЕИО от 6 декември 1979 година] ⁽¹⁾ засяга [ли] свободата на установяване като ограничава правото на възстановяване само до движимото имущество?

⁽¹⁾ Осма директива 79/1072/ЕИО на Съвета от 6 декември 1979 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху търговския оборот — режим на възстановяване на данък добавена стойност на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката (ОВ L 331, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 34).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 2 януари 2013 г. — Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse/Susanne Fassbender-Firman

(Дело C-4/13)

(2013/C 101/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Ответник в първоинстанционното производство и жалбоподател в ревизионното производство: Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse

Жалбоподател в първоинстанционното производство и ответник в ревизионното производство: Susanne Fassbender-Firman

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 76, параграф 2 от Регламент № 1408/71 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че прилагането на член 76, параграф 1 от Регламент № 1408/71, когато не е подадено заявление за обезщетения в държавата членка по пребиваването на членовете на семейството, е предоставено в оперативна самостоятелност на компетентните институции на държавата членка по местоработата?
2. В случай, че отговорът на този въпрос е положителен: Въз основа на какви дискреционни съображения, компетентната по отношение на семейните обезщетения институция на държавата членка по местоработата прилага член 76, параграф 1 от Регламент № 1408/71, все едно, че в държавата членка по пребиваване на член от семейството са били отпуснати обезщетения?
3. В случай, че отговорът на първия въпрос е положителен: Доколко решението на компетентната институция, взето при оперативна самостоятелност подлежи на съдебен контрол?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26), изменен с Регламент № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година (ОВ L 28, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35).

Жалба, подадена на 18 януари 2013 г. от Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 29 ноември 2012 г. по дело T-590/10, Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP/Европейска централна банка

(Дело C-28/13 P)

(2013/C 101/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP (представители: M Stephens, R Lands, solicitors)

Другата страна в производството: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

— Да отмени решението на Общия съд от 29 ноември 2012 г. по дело T-590/10. Основание за исканата отмяна е допуснатата от Общия съд грешка при прилагане на правото при постановяването на това съдебно решение.

— Да отмени решението на Европейската централна банка (наричана по-нататък „ЕЦБ“), съобщено с писма от 17 септември и 21 октомври 2010 г., с което се отказва достъп до поисканите от жалбоподателите документи по реда на Решение на ЕЦБ от 4 март 2004 г. (ЕЦБ/2004/3) относно публичния достъп до документите на ЕЦБ ⁽¹⁾. Съдът следва да отмени това решение, тъй като:

1. ЕЦБ допуснала явна грешка в преценката и/или злоупотребила с правомощията си при постановяването на това решение, и
2. единственото законосъобразно действие за ЕЦБ било да разреши достъпа до посочените документи съгласно искането.

— Да отмени решението на Общия съд, доколкото възлага на жалбоподателите съдебните разноски на ЕЦБ. Основание за това е допусната от Общия съд грешка при прилагане на правото при постановяването на това съдебно решение.

— При условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за постановяване на решение в съответствие с постановеното от Съда по повдигнатите в настоящата жалба правни въпроси.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото,

— като е извършил неправилно тълкуване на член 4, параграф 1, буква а) от Решението на Европейската централна банка от 4 март 2004 г. (ЕЦБ/2004/3), който предвижда изключение от общото право на достъп, предоставено по силата на член 2 от това решение,

— като е приел, че ЕЦБ е имала право да приеме, че оповестяването на поисканите от жалбоподателите документи би застрашило икономическата политика на ЕС и Гърция,

— като е извършил неправилно тълкуване на член 10 от Европейската конвенция за правата на човека,

— като не е разгледал твърденията на жалбоподателите във връзка с член 4, параграфи 2 и 3 от решението на ЕЦБ;

— жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, включително във връзка със съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ L 80, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 10, том 5, стр. 229.

Жалба, подадена на 24 януари 2013 г. от Nexans France SAS, Nexans SA срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 14 ноември 2012 г. по дело T-135/09: Nexans France SAS, Nexans SA/Европейска комисия

(Дело C-37/13 P)

(2013/C 101/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Nexans France SAS, Nexans SA (представители: M. Powell, Solicitor, J.-P. Tran-Thiet, Avocat, G. Forwood, Barrister, A. Rogers, Advocate)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която се отхвърля втората част от първото основание на жалбоподателите, според което географският обхват на решението за проверка е твърде широк и не е достатъчно ясен;

— въз основа на документите, с които разполага, да отмени решението за проверка доколкото географският му обхват е твърде широк и доколкото то не е нито достатъчно обосновано, нито достатъчно ясно или, при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за произнасяне по правните въпроси в съответствие с решението на Съда;

— да отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която Nexans е осъдено да понесе освен направените от него съдебни разноски и половината от съдебните разноски на Комисията в производството пред Общия съд и да осъди Комисията да понесе съдебните разноски, направени от Nexans в производството пред Общия съд в размер, определен от Съда по справедливост,

— да осъди Комисията да понесе всички съдебни разноски, направени от Nexans в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал грешка като е отхвърлил искането им за отмяна на решението за проверка доколкото то не е достатъчно ясно, има прекалено голям географски обхват и се прилага за споразумения и/или съгласувани практики, за които се предполага, че „вероятно имат световен мащаб“. Жалбоподателите подкрепят също, че Общият съд е допуснал грешка при произнасянето си по съдебните разноски.